

Een samenvatting van de presentatie van Aphaluck Bhatiasevi tijdens de SARS-CoV-2 / COVID-19 workshop.

De verhalen rond de COVID-19-pandemie zijn breed en gevarieerd, inclusief gezondheidszorg, politieke, economische en sociale perspectieven. Deze verhalen waren vloeiend en veranderden snel naarmate de situatie evolueerde. Bijvoorbeeld, toen de communistische Chinese regering strikte lockdowns implementeerde, eerst in Wuhan (een stad met 11 miljoen inwoners) en vervolgens in bredere regio's, werd de actie door velen buiten China met scepsis ontvangen. Maar aangezien de uitbraak zich in andere landen verspreidde, zijn er nu soortgelijke lockdowns geïmplementeerd buiten China, in meer liberale, niet-communistische landen.

We zullen allemaal de pandemie, en de verschillende lockdowns en quarantaines ervan anders ervaren in andere delen van de wereld. Op macroniveau zullen onze ervaringen afhangen van onze relatie met onze overheid, onze toegang tot gezondheidszorg en onze toegang tot dagelijkse basisbehoeften, zoals voedsel en water.

Op microniveau zullen onze ervaringen afhangen van onze relatie met onze families en vrienden, en van onze woonsituatie. In sommige huishoudens kunnen relaties positief worden beïnvloed door lockdowns, terwijl ze in andere negatief worden beïnvloed. De angst voor het onbekende en de onzekerheid over de situatie zullen ons dagelijks leven beïnvloeden.

Lockdown of quarantaine kan geen langetermijnoplossing zijn voor een epidemie, gezien de economische en sociologische gevolgen. Een onderzoek onder 129 mensen die tijdens de SARS-uitbraak in 2003 in Canada gemiddeld 10 dagen in quarantaine waren, toonde aan dat 28,9% later symptomen van posttraumatische stressstoornis ervoer, terwijl 31,2% symptomen van depressie ervoer [1]. Bovendien is er een historisch precedent van een minderheidsbevolking die negatiever wordt beïnvloed door quarantaines. De quarantaineperiodes moeten daarom zo kort mogelijk zijn.

Lockdown of quarantaine is niet de oplossing, het geeft ons alleen de tijd om ons voor te bereiden op het aanpakken van de pandemie. Het is nooit te laat om de bredere sociologische effecten van lockdowns en quarantaines te beschouwen, zowel positieve als negatieve, in de verschillende plaatsen en sociale groepen die ze ervaren.